

Ai Ca

Khốn cho Giê-ru-sa-lem

¹ Thành Giê-ru-sa-lem, một thời dân cư đông đúc,
giờ đây hoang vu quanh quẽ.

Xưa, thành ấy hùng cường giữa các quốc gia,
ngày nay đơn độc như góa phụ.

Nàng từng là nữ vương* trên trái đất,
bây giờ như một kẻ lao dịch khổ sai.

² Nàng đắng cay than khóc thâu đêm;
nước mắt đầm đìa đôi má.

Với bao nhiêu tình nhân thuở trước,
nay không còn một người ủi an.

Bạn bè nàng đều trở mặt,
và trở thành thù địch của nàng.

³ Giu-đa bị dẫn đi lưu đày,
bị áp bức trong lao công nặng nhọc.

Nàng sống giữa những nước ngoại bang
và không nơi cho nàng ngơi nghỉ.

Tất cả bọn săn đuổi đã bắt kịp nàng,
nàng không còn nơi trốn chạy.

⁴ Những con đường về Si-ôn than khóc,
vì không bóng người trong ngày trở hội.

Cửa thành hoang vu,
các thầy tế lễ thở than,
những trinh nữ kêu khóc—

---

* **1:1** Ctd người đàn bà quý phái giữa các tỉnh

số phận nàng toàn là cay đắng!
5 Quân thù đã chiến thắng,
    ung dung thống trị,
vì Chúa Hằng Hữu đã hình phạt Giê-ru-sa-lem
    bởi vì phạm quá nhiều tội lỗi.
Dân chúng bị quân thù chặn bắt
    và giải đi lưu đày biệt xứ.

6 Tất cả vẻ lộng lẫy của con gái Si-ôn
    giờ đây đã tiêu tan.
Vua chúa nó như con nai đói
    tìm không ra đồng cỏ.
Họ không còn đủ sức để chạy
    mong tránh khỏi sự săn đuổi của quân thù.
7 Trong ngày buồn khổ và lang thang,
    Giê-ru-sa-lem nhớ lại thời vàng son xưa cũ.
Nhưng bây giờ nằm trong tay quân thù,
    nào ai ra tay giúp đỡ.
Quân thù hả hê ngắm Giê-ru-sa-lem điêu tàn,
    và nhạo cười thành phố hoang vu.

8 Giê-ru-sa-lem đã phạm tội nặng nề
    vì vậy bị ném đi như tấm giẻ rách bẩn thỉu.
Những người kính nể nàng nay khinh khi,
    vì thấy nàng bị lột trần và nhục nhã.
Nàng chỉ có thể thở dài
    và rút lui tìm nơi giấu mặt.

9 Sự nhơ nhuốc dính vào váy nàng,
    nàng chẳng lo nghĩ về ngày mai.
Giờ đây nàng nằm trong bùn lầy,

không một ai kéo nàng ra khỏi.
Nàng kêu khóc: “Chúa Hằng Hữu ơi, xin đoái
xem cơn hoạn nạn con
vì quân thù đã chiến thắng!”

¹⁰ Quân thù cướp đoạt mọi bảo vật của nàng,
lấy đi mọi thứ quý giá của nàng.
Nàng thấy các dân tộc nước ngoài xông vào Đền
Thờ thánh của nàng,
là nơi Chúa Hằng Hữu cấm họ không được
vào.

¹¹ Dân chúng vừa than thở vừa đi tìm bánh.
Họ đem vàng bạc, châu báu đổi lấy thức ăn
để mong được sống.

Nàng than thở: “Ôi Chúa Hằng Hữu, xin đoái
nhìn con,
vì con bị mọi người khinh dể.

¹² Nay, các khách qua đường, các người không
chạnh lòng xót thương sao?
Các người xem có dân tộc nào bị buồn đau
như dân tộc tôi,

chỉ vì Chúa Hằng Hữu hình phạt tôi
trong ngày Chúa nổi cơn giận phùng phùng.

¹³ Từ trời, Chúa đổ lửa xuống, thiêu đốt xương
cốt tôi.
Chúa đặt cạm bẫy trên đường tôi đi và đẩy
lùi tôi.

Chúa bỏ dân tôi bị tàn phá,
tiêu tan vì bệnh tật suốt ngày.

¹⁴ Chúa dệt tội lỗi tôi thành sợi dây
để buộc vào cổ tôi ách nô lệ.

Chúa Hằng Hữu tiêu diệt sức mạnh tôi và nộp mạng tôi cho quân thù;
tôi không tài nào chống cự nổi.

15 Chúa Hằng Hữu đã đổi xử khinh miệt với dững sĩ của tôi.
Một quân đội đông đảo kéo đến theo lệnh Ngài để tàn sát các trai trẻ.

Chúa Hằng Hữu giẫm đạp các trinh nữ Giu-đa như nho bị đạp trong máy ép.

16 Vì tất cả điều này nên tôi khóc lóc;
nước mắt đầm đìa trên má tôi.
Không một ai ở đây an ủi tôi;
người làm tươi tỉnh tâm linh tôi đã đi xa.
Con cái tôi không có tương lai
vì quân thù chiến thắng.”

17 Giê-ru-sa-lem đưa tay lên kêu cứu,
nhưng không một ai an ủi.

Chúa Hằng Hữu đã ra lệnh cho các dân tộc lân bang chống lại dân tôi.
“Hãy để các nước lân bang trở thành kẻ thù của chúng!
Hãy để chúng bị ném xa như tấm giẻ bẩn thỉu.”

18 Giê-ru-sa-lem nói: “Chúa Hằng Hữu là công chính,
vì tôi đã phản nghịch Ngài.
Hãy lắng nghe, hỡi các dân tộc;
hãy nhìn cảnh đau khổ và tuyệt vọng của dân tôi,
vì các con trai và các con gái tôi

đều bị bắt đi lưu đày biệt xứ.

19 Tôi cầu xin các nước liên minh giúp đỡ,
nhưng họ đã phản bội tôi.

Các thầy tế lễ và các lãnh đạo tôi
đều chết đói trong thành phố,
dù họ đã tìm kiếm thức ăn
để cứu mạng sống mình.

20 Lạy Chúa Hằng Hữu, xin đoái xem nỗi đau
đón của con!
Lòng con bối rối
và linh hồn con đau thắt,
vì con đã phản loạn cùng Chúa.

Trên đường phố có gươm đao chém giết,
trong nhà chỉ có chết chóc tràn lan.

21 Xin nghe tiếng con thở than,
nhưng chẳng một người nào an ủi con.
Khi quân thù nghe tin con hoạn nạn.
Họ mừng rỡ vì tay Chúa đánh phạt con.

Vào đúng thời điểm Ngài ấn định,[†]
để họ cùng chịu hoạn nạn như con.

22 Xin xem tất cả tội ác họ đã làm, lạy Chúa Hằng
Hữu.

Xin hình phạt họ,
như Ngài hình phạt con
vì tất cả tội lỗi con.
Con than thở triền miên,
và tim con như dừng lại.”

[†] 1:21 Nt Chúa sẽ đem lại ngày mà Chúa đã gọi

2

Cơn Giận của Đức Chúa Trời vì Tội Lỗi

- ¹ Chúa Hằng Hữu trong cơn thịnh nộ
đã bao trùm bóng tối lên con gái Si-ôn.
Vẻ huy hoàng của Ít-ra-ên nằm trong bụi đất,
do Chúa đã ném xuống từ trời cao.
Trong ngày Chúa thịnh nộ dữ dội,
Chúa không thương tiếc dù là bệ chân của
Ngài.
- ² Chúa đã tiêu diệt tất cả nhà của Ít-ra-ên,
không chút xót thương.
Trong cơn thịnh nộ, Ngài hủy phá
tất cả pháo đài và chiến lũy.
Cả vương quốc cùng những người lãnh đạo
đều tan ra như cát bụi.
- ³ Tất cả sức mạnh của Ít-ra-ên
bị đè bẹp dưới cơn giận của Ngài.
Khi quân thù tấn công,
Chúa rút tay bảo vệ của Ngài.
Chúa thiêu đốt toàn lãnh thổ Ít-ra-ên
như một trận hỏa hoạn kinh hồn.
- ⁴ Chúa giương cung nhắm bắn dân Ngài,
như bắn vào quân thù của Chúa.
Sức mạnh Ngài dùng chống lại họ
để giết các thanh niên ưu tú.
Cơn thịnh nộ Ngài đổ ra như lửa hừng
trên lều trại con gái Si-ôn.
- ⁵ Phải, Chúa đã đánh bại Ít-ra-ên
như quân thù.

Ngài tiêu diệt các đền đài,
và phá hủy các chiến lũy.
Ngài mang nỗi đau buồn vô tận và nước mắt
giáng trên Giê-ru-sa-lem.

⁶ Chúa phá đổ Đền Thờ Ngài
như nước biển đánh tan lâu đài cát.
Chúa Hằng Hữu xóa tan mọi ký ức
của các ngày lễ và ngày Sa-bát.
Các vua và các thầy tế lễ đều gục ngã
dưới cơn thịnh nộ dữ dội của Ngài.

⁷ Chúa đã khước từ bàn thờ Ngài;
Chúa từ bỏ nơi thánh của Ngài.
Chúa giao các cung điện của Giê-ru-sa-lem
cho quân thù chiếm đóng.
Chúng ăn mừng trong Đền Thờ Chúa Hằng Hữu
như đó là một ngày lễ hội.

⁸ Chúa Hằng Hữu đã quyết định
phá đổ các tường thành của Giê-ru-sa-lem
xinh đẹp.

Chúa đã phác thảo kế hoạch hủy diệt chúng
và Ngài thực hiện điều Ngài đã định.

Vì thế, các thành trì và tường lũy
đã đổ sập trước mặt Ngài.

⁹ Các cổng Giê-ru-sa-lem chìm sâu trong đất.
Chúa đã phá vỡ các cửa khóa và then cài.
Các vua và hoàng tử bị bắt đi lưu đày biệt xứ;
luật pháp không còn tồn tại.

Các thầy tế lễ không còn nhận
khải tượng từ Chúa Hằng Hữu nữa.

¹⁰ Các lãnh đạo của Giê-ru-sa-lem xinh đẹp

âm thầm ngồi dưới đất.
Họ mặc áo tang
và vãi bụi đất lên đầu mình.
Các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem
cúi đầu, nhục nhã.

11 Tôi đã khóc đến khô hết nước mắt;
lòng tôi tan nát.
Linh hồn tôi bấn loạn
khi tôi thấy nỗi điêu linh của dân tộc mình.
Cả đến trẻ em và trẻ sơ sinh
cũng kiệt sức ngã chết trong đường phố.

12 Chúng kêu gào mẹ:
“Chúng con đói và khát!”
Chúng sống tàn tạ trong đường phố
như cuộc sống của thương binh trong trận
chiến.
Chúng thở hổn hển
rồi tắt hơi trong vòng tay của mẹ.

13 Ta có thể nói gì về người?
Có ai từng thấy sự khốn khổ như vậy?
Ôi con gái Giê-ru-sa-lem,
ta có thể so sánh nỗi đau đón người với ai?
Ôi trinh nữ Si-ôn,
ta phải an ủi người thế nào?
Vì vết thương người sâu như lòng biển.
Ai có thể chữa lành cho người?

14 Các tiên tri người đã nói
những khải tượng giả dối và lừa gạt.
Họ không dám vạch trần tội lỗi người
để cứu người khỏi nạn lưu đày.

Họ chỉ vẽ lên những bức tranh giả tạo,
phủ đầy trên người những hy vọng dối trá.

15 Những ai đi qua cũng chế nhạo người.

Họ giễu cợt và nhục mạ con gái Giê-ru-sa-lem rằng:

“Đây có phải là thành mệnh danh ‘Nơi Xinh Đẹp Nhất Thế Giới,’
và ‘Nơi Vui Nhất Trần Gian’ hay không?”

16 Tất cả thù nghịch đều chế nhạo người.

Chúng chế giễu và nghiêng răng bảo:

“Cuối cùng chúng ta đã tiêu diệt nó!
Bao nhiêu năm tháng đợi chờ,
bây giờ đã đến ngày nó bị diệt vong!”

17 Nhưng đó là Chúa Hằng Hữu đã làm như Ngài đã định.

Ngài đã thực hiện những lời hứa gieo tai họa
Ngài đã phán từ xưa.

Chúa đã phá hủy Giê-ru-sa-lem không thương xót.

Ngài khiến kẻ thù reo mừng chiến thắng
và đề cao sức mạnh địch quân.

18 Lòng dân người kêu khóc trước mặt Chúa,
hỡi các tường thành Giê-ru-sa-lem xinh đẹp!

Hãy để nước mắt tuôn chảy như dòng sông
suốt ngày và đêm.

Đừng để người được nghỉ ngơi;

đừng để con mắt người được yên ổn.

19 Hãy thức dậy ban đêm và kêu than.

Hãy dốc đổ lòng mình như nước trước mặt
Chúa.

Tay các người hãy đưa lên cầu cứu,
kêu nài Chúa xót thương con cháu người,
vì trên mỗi đường phố
chúng đang ngất xỉu vì đói.

20 “Lạy Chúa Hằng Hữu, xin Ngài đoái xem!
Chẳng lẽ Chúa đối xử với dân Chúa như vậy
sao?

Lẽ nào mẹ phải ăn thịt con cái mình,
là những đứa con đang nâng niu trong
lòng?

Có phải các thầy tế lễ và các tiên tri phải bị giết
trong Đền Thánh của Chúa chẳng?

21 Xem kìa, họ đang nằm la liệt giữa đường
phố—
cả trẻ lẫn già,
con trai và con gái,
đều bị tàn sát dưới lưỡi gươm quân thù.

Chúa đã giết họ trong ngày thịnh nộ,
tàn sát họ chẳng chút xót thương.

22 Chúa đã gọi nổi kinh hoàng từ mọi hướng,
như Chúa gọi trong ngày lễ hội.

Trong ngày giận dữ của Chúa Hằng Hữu,
không một ai thoát khỏi hay sống sót.

Kẻ thù đều giết sạch tất cả trẻ nhỏ
mà con từng ẵm bồng và nuôi dưỡng.”

3

Hy Vọng trong Sự Nhân Từ của Chúa Hằng Hữu

- ¹ Tôi đã chứng kiến các tai họa
từ cây gậy thịnh nộ của Chúa Hằng Hữu.
- ² Chúa đã đem tôi vào nơi tối tăm dày đặc,
không một tia sáng.
- ³ Ngài đưa tay chống lại tôi,
đè bẹp tôi cả ngày lẫn đêm.
- ⁴ Ngài làm cho tôi già trước tuổi
và bẻ nát xương cốt tôi.
- ⁵ Chúa dùng hoạn nạn đắng cay
bao vây và tràn ngập tôi.
- ⁶ Ngài bắt tôi ngồi trong chỗ tối tăm
như những người chết từ rất lâu.
- ⁷ Chúa xây tường vây kín tôi, tôi không thể vượt
thoát.
Ngài dùng xiềng xích nặng nề trói chặt tôi.
- ⁸ Dù tôi khóc và la,
Ngài cũng không nghe lời cầu nguyện tôi.
- ⁹ Chúa giam kín tôi trong bốn bức tường đá
phẳng lì;*
- Ngài khiến đường tôi đi khúc khuỷu.
- ¹⁰ Chúa rình bắt tôi như gấu hay sư tử,
chờ đợi tấn công tôi.
- ¹¹ Ngài kéo tôi ra khỏi lối đi và xé nát thân tôi
từng mảnh,
để tôi tự lo liệu và tự hủy diệt.
- ¹² Ngài giương cung bắn vào tôi

---

* **3:9** Nt xây tường bằng đá đẽo

như cái đích cho người thiện xạ.

- 13 Mũi tên của Ngài
cắm sâu vào tim tôi.
- 14 Dân tộc tôi cười chê tôi.
Cả ngày họ hát mãi những lời mỉa mai, châm
chọc.
- 15 Chúa làm cho lòng dạ tôi cay đắng
như uống phải ngải cứu.
- 16 Ngài bắt tôi nhai sỏi.
Ngài cuốn tôi trong đất.
- 17 Sự bình an lìa khỏi tôi,
và tôi không nhớ phước hạnh là gì.
- 18 Tôi kêu khóc: “Huy hoàng tôi đã mất!
Mọi hy vọng tôi nhận từ Chúa Hằng Hữu nay
đã tiêu tan!”
- 19 Xin Chúa nhớ cảnh hoạn nạn, khốn khổ
đáng cay tôi chịu đựng.
- 20 Linh hồn tôi nhớ rõ mòn một
nên tôi cúi mặt thẹn thùng.
- 21 Tuy nhiên, tôi vẫn còn hy vọng
khi tôi nhớ đến điều này:
- 22 Lòng nhân từ của Chúa Hằng Hữu không bao
giờ cạn!
Lòng thương xót của Ngài thật là vô tận.
- 23 Lòng thành tín của Ngài thật vĩ đại;
mỗi buổi sáng, sự thương xót của Chúa lại
mới mẻ.

- 24 Tôi tự bảo: “Chúa Hằng Hữu là cơ nghiệp của tôi;
vì thế, tôi sẽ hy vọng trong Ngài!”
- 25 Chúa Hằng Hữu nhân từ với những người
trông đợi Ngài,
và những ai tìm kiếm Ngài.
- 26 Phước cho người nào yên lặng trông chờ
vào sự cứu rỗi của Chúa Hằng Hữu.
- 27 Thật tốt cho người nào biết phục tùng trong
tuổi thanh xuân,
chịu mang ách kỷ luật của Ngài.
- 28 Người ấy hãy ngồi một mình yên lặng,
vì Chúa Hằng Hữu đã đặt ách trên vai mình.
- 29 Người ấy hãy nằm sấp mặt xuống đất,
vì còn có một tia hy vọng.
- 30 Người ấy hãy đưa má cho người ta vả
và chịu nhục nhã cùng cực.
- 31 Vì Chúa Hằng Hữu không
từ bỏ người nào mãi mãi.
- 32 Dù đã làm cho đau buồn, Ngài vẫn thương xót
vì theo lòng nhân từ cao cả của Ngài.
- 33 Vì Chúa không vui thích làm đau lòng loài
người
hay gây cho họ khốn khổ, buồn rầu.
- 34 Nếu loài người chà đạp dưới chân mình
tất cả tù nhân trên đất,
35 nếu họ tước bỏ lễ công chính của người khác
mà Đấng Chí Cao đã ban cho,

- 36 nếu họ làm lệch cán cân công lý nơi tòa án—
lẽ nào Chúa không thấy những việc này?
- 37 Ai có thể ra lệnh điều này xảy ra
nếu Chúa Hằng Hữu không cho phép?
- 38 Chẳng phải từ Đấng Chí Cao
mà ra tai họa và phước hạnh sao?
- 39 Tại sao con người lại phàn nàn oán trách
khi bị hình phạt vì tội lỗi mình?
- 40 Đúng ra, chúng ta phải tự xét mình để ăn năn.
Và quay lại với Chúa Hằng Hữu.
- 41 Hãy đưa lòng và tay chúng ta
hướng về Đức Chúa Trời trên trời và nói:
- 42 “Chúng con đã phạm tội và phản nghịch Chúa,
và Ngài đã không tha thứ chúng con!
- 43 Con thịnh nộ Ngài đã tràn ngập chúng con,
đuổi theo chúng con,
và giết chúng con không thương xót.
- 44 Chúa đã che phủ mặt Ngài bằng lớp mây dày,
đến nỗi lời cầu nguyện của chúng con không
thể xuyên qua.
- 45 Chúa đã biến chúng con thành rác rưởi
giữa các nước.
- 46 Tất cả thù nghịch
đều chống đối chúng con.
- 47 Chúng con vô cùng khiếp sợ
vì bị mắc vào cạm bẫy, bị tàn phá và tiêu
diệt.”
- 48 Mắt tôi tuôn trào dòng lệ

- vì cảnh tàn phá của dân tôi!
49 Mắt tôi trào lệ không ngừng;
cứ tuôn chảy không nghỉ
50 cho đến khi Chúa Hằng Hữu nhìn xuống
từ trời cao và đoái xem.
51 Lòng tôi đau như xé ruột
trước số phận của các thiếu nữ Giê-ru-sa-
lem.
- 52 Tôi bị săn bắt như con chim
bởi những người chống lại tôi vô cố.
53 Họ ném tôi xuống hố thẳm
và lăn đá chặn trên miệng hố.
54 Nước phủ ngập đầu tôi,
đến nỗi tôi than: “Tôi chết mất!”
- 55 Nhưng con kêu cầu Danh Ngài, Chúa Hằng
Hữu,
từ hố sâu thẳm.
56 Chúa đã nghe tiếng con kêu khóc: “Xin nghe
lời con khẩn nài!
Xin nghe tiếng con kêu cứu!”
57 Lập tức, Chúa đến gần con khi con kêu gọi;
Ngài phán bảo con rõ ràng: “Đừng sợ hãi.”
- 58 Lạy Chúa, Ngài là Đấng bào chữa cho con!
Biện hộ cho con!
Ngài đã cứu chuộc mạng sống con.
59 Chúa đã thấu rõ những bất công mà con phải
chịu, lạy Chúa Hằng Hữu.
Xin xét xử cho con, và minh chứng điều
đúng cho con.
60 Chúa đã thấy hết những âm mưu độc kế

của kẻ thù chống lại con.

- 61 Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài đã nghe những lời
nguyên rủa thậm tệ.
Ngài biết tất cả kế hoạch họ đã lập.
- 62 Kẻ thù con thì thâm và xâm xỉ cả ngày
khi họ bàn tính chống lại con.
- 63 Xin nhìn họ! Bất cứ lúc họ đứng hay ngồi,
họ đều hướng về con để châm biếm, chê bai.
- 64 Xin báo trả họ, thưa Chúa Hằng Hữu,
vì những tội ác mà họ đã làm.
- 65 Xin khiến lòng họ cứng cổ và chai lì,
và giáng lời nguyên rủa trên họ.
- 66 Xin đuổi theo họ trong cơn giận của Ngài,
quét sạch họ khỏi các tầng trời của Chúa
Hằng Hữu.

4

Những Ngày Cuối Cùng của Giê-ru-sa-lem

- 1 Vàng đã mất vẻ sáng!
Ngày cả vàng ròng cũng đã biến chất.
Đá trong nơi thánh
bị đổ ra mặt đường phố!
- 2 Trai tráng ưu tú của Giê-ru-sa-lem ngày trước
được quý như vàng ròng,
nay bị xem như những bình gốm
do người thợ gốm tầm thường tạo nên.
- 3 Chớ rùng còn biết cho con bú,
nhưng Ít-ra-ên dân tôi thì không.

Chúng không thèm nghe tiếng con kêu khóc,
như đà điểu trong hoang mạc.

⁴ Lưỡi khô nẻ của trẻ thơ
dính chặt vào vòm họng vì quá khát.

Trẻ nhỏ khóc đòi ăn,
nhưng không kiếm đâu ra một mẩu bánh.

⁵ Những người từng ăn cao lương mỹ vị,
nay đi ăn xin trong đường phố cầu mong
một chút thực phẩm để cầm hơi.

Những người từng sống trên nhung lụa,
nay đào xới các đồng rác tìm thức ăn.

⁶ Tội lỗi của dân tôi
lớn hơn tội lỗi của Sô-đôm,
nơi bị sụp đổ trong khoảnh khắc
không một bàn tay giúp đỡ.

⁷ Các lãnh đạo* xưa kia sức khỏe dồi dào—
sáng hơn tuyết, trắng hơn sữa.

Mặt họ hồng hào như ngọc đỏ,
rạng ngời như bích ngọc.

⁸ Nhưng nay mặt họ đen như than.
Không ai nhận ra họ trên đường phố.

Họ chỉ còn da bọc xương;
như củi khô và cứng.

⁹ Những người tử trận còn đỡ khổ hơn
những người bị chết vì đói.

¹⁰ Những phụ nữ có tấm lòng dịu dàng
lại nấu chính con của mình.

Họ ăn con mình
để được sống sót trong ngày điêu linh.

---

* 4:7 Nt các người Na-xi-rê

11 Nhưng bây giờ, cơn thịnh nộ của Chúa Hằng Hữu đã nguôi ngoai.

Cơn giận dữ dội của Ngài đã được trút đổ.
Ngọn lửa Ngài nhóm lên tại Giê-ru-sa-lem
đã đốt cháy kinh thành tận nền móng.

12 Không một vua nào trên đất—
không một người trên thế gian—
có thể tin rằng kẻ thù
lại tiến qua các cổng thành Giê-ru-sa-lem.

13 Điều ấy xảy ra vì tội lỗi của các tiên tri
và tội ác các thầy tế lễ,
là những người làm ô uế thành
bởi sự đổ máu của người vô tội.

14 Họ quờ quạng như người mù
đi qua các đường phố,
áo quần họ bê bết máu người,
đến nỗi không ai dám đụng đến.

15 Người ta hét lên khi thấy họ: “Tránh xa ra!
Đồ ô uế! Đừng đụng đến chúng ta!”
Vì thế, họ chạy trốn vào vùng xa
và lang thang giữa các nước ngoại bang,
nhưng đi đến đâu cũng bị đuổi.

16 Chính Chúa Hằng Hữu đã phân tán họ,
Ngài không còn đếm xỉa đến họ nữa.
Người ta không còn kính trọng các thầy tế lễ
hay tôn trọng các cấp lãnh đạo.

17 Chúng tôi trông đợi đồng minh

đến và giải cứu chúng tôi,
 nhưng chúng tôi cứ trông chờ
 một dân tộc không thể cứu chúng tôi.

18 Mỗi khi đi xuống các đường phố
 là tính mạng bị đe dọa.

Kết cuộc của chúng tôi đã gần; ngày của chúng
 ta chỉ còn là con số.
 Chúng tôi sắp bị diệt vong!

19 Quân thù chúng tôi nhanh như chớp,
 dù trốn lên núi cao, chúng cũng tìm ra.

Nếu chúng tôi trốn trong hoang mạc,
 chúng cũng đã dàn quân chờ sẵn.

20 Vua chúng tôi—được Chúa Hằng Hữu xúc
 dầu, tượng trưng cho hồn nước—
 cũng bị quân thù gài bẫy bắt sống.

Chúng tôi nghĩ rằng dưới bóng người ấy
 có thể bảo vệ chúng tôi chống lại bất cứ quốc
 gia nào trên đất!

21 Dân tộc Ê-đôm,
 các người có reo mừng trong xứ U-xơ
 không?

Nhưng người cũng sẽ uống chén thịnh nộ của
 Chúa Hằng Hữu.

Người cũng sẽ bị lột trần trong cơn say túy
 lúy.

22 Hỡi con gái Si-ôn xinh đẹp, hình phạt người sẽ
 kết thúc;

người sẽ sớm trở về từ xứ lưu đày.

Nhưng Ê-đôm, hình phạt của người chỉ mới bắt
 đầu;

chẳng bao lâu tội lỗi người sẽ bị phơi bày.

5

Cầu Xin Phục Hồi

- ¹ Lạy Chúa Hằng Hữu, xin Ngài nhớ đến thảm họa
và nỗi sỉ nhục của chúng con.
- ² Cơ nghiệp chúng con đã bị giao cho người lạ,
nhà của chúng con đã bị người nước ngoài
chiếm đóng.
- ³ Chúng con mồ côi cha.
Mẹ chúng con trở thành quả phụ.
- ⁴ Chúng con phải trả tiền mới có nước uống,
ngay cả củi cũng phải trả giá.
- ⁵ Những người đuổi theo chúng con đã đuổi tận
gót chân;
chúng con kiệt quệ chẳng chút nghỉ ngơi.
- ⁶ Dân tộc chúng con phải van xin Ai Cập và A-
sy-ri
viện trợ mới có thức ăn để sống.
- ⁷ Tổ phụ chúng con phạm tội, nhưng đã qua đời
nên chúng con phải chịu hình phạt cho cả
tội lỗi của họ.
- ⁸ Đây tớ chúng con giờ đây trở thành chủ của
chúng con;
không có ai còn lại để giải cứu chúng con.
- ⁹ Chúng con phải liều mạng xông xáo để kiếm
thức ăn,
dù biết rõ quân thù đang mai phục.

- 10 Da chúng con đen đui vì đói khát
như bị nướng trong lò.
- 11 Kẻ thù chúng con hãm hiếp các thiếu phụ Giê-
ru-sa-lem
và các thiếu nữ ở mọi thành Giu-đa.
- 12 Tay chúng đã treo các vương tử,
các vị trưởng lão bị chà đạp nhân phẩm.
- 13 Những trai tráng bị bắt làm việc tại cối xay,
và thiếu nhi xiêu ngã dưới gánh củi nặng nề.
- 14 Các phụ lão thoi ngời nơi cổng thành;
những thanh niên không còn nhảy múa và
hát ca nữa.
- 15 Niềm hân hoan đã rời khỏi lòng chúng con;
cuộc nhảy múa thay bằng tiếng than khóc.
- 16 Mãi triều thiên trên đầu chúng con đã rơi
xuống đất.
Khốn nạn cho chúng con vì chúng con phạm
tội.
- 17 Lòng dạ chúng con nao sờn và lụn bại,
và mắt mờ đi vì sầu muộn.
- 18 Vì Núi Si-ôn đã hoang tàn và đổ nát,
làm nơi cho chó rừng lẫn quất săn mồi.
- 19 Lạy Chúa Hằng Hữu, Ngài trị vì muôn đời!
Ngôi Chúa ngự trị đời này sang đời khác.
- 20 Vì sao Chúa tiếp tục quên chúng con?
Vì sao Ngài bỏ chúng con lâu như vậy?
- 21 Xin phục hồi chúng con, lạy Chúa Hằng Hữu,
và đem chúng con trở về với Ngài!
Xin đem chúng con trở lại những ngày vinh
quang, vui mừng thuở trước!
- 22 Hay Chúa đã dứt khoát khước từ chúng con?

Lẽ nào Ngài giận chúng con đến cùng?

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện
Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022

653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d